

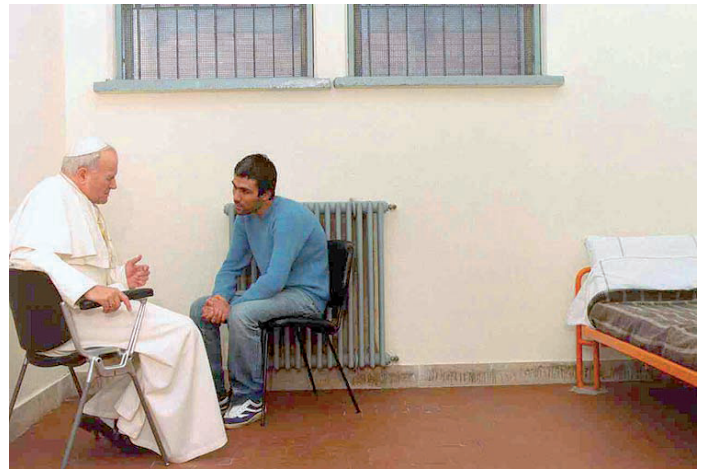

..... als 4 vents

Perdonar les ofenses

Sent sant Antoni Maria Claret bisbe de Cuba, al febrer de 1856, durant una visita pastoral va acudir a la població d'Holguín, on va pronunciar un llarg sermó. En sortir de l'església per dirigir-se a la casa en la qual s'allotjava, molta gent el saludava des dels dos costats del carrer. En cert moment, un home es va avançar fent el gest de besar-li l'anell, però de sobte va treure un ganivet i va voler clavar-li hi al coll. El va ferir a l'orella, a la galta esquerra i en un braç. Van ser ferides profundes i la sang li brollava fins que va ser socorregut en una farmàcia i li van poder detenir l'hemorràgia.

Quan el Sant es va refer, va saber que el seu agressor havia estat detingut i condemnat a mort. El va perdonar i en va demanar l'indult. Encara més, sabent que era de Tenerife, li va pagar un bitllet a les Canàries perquè tornés amb la seva família.

Recordem que en el pàroste demanem a Déu que ens perdoni «com nosaltres perdonem els nostres deutors». És l'oració que ens va ensenyar Jesucrist, per tant la primera i més important, i en ella repetim aquesta disposició a disculpar els altres quan som ofesos.

La majoria d'ofenses procedeixen de gestos o de paraules. Hem de ser delicats en el parlar i l'actuar per a no ferir els nostres germans, i alhora prou cristians per a perdonar el que fan i pugui molestar-nos. Motius per a la queixa no ens en faltaran, però per damunt d'ells hi ha la possibilitat d'oferir aquestes petites mortificacions al Senyor, com actes d'un Cirineu disposat a ajudar-lo a portar la creu.

No esperem una disculpa, una humiliació, per a poder perdonar. Els dos sants esmentats al principi no van esperar. Hem d'avançar-nos a perdonar, conscients que Déu ens ha perdonat molt a nosaltres.

**No esperem una disculpa,
una humiliació,
per a poder perdonar**

Aquest succés ens en recorda un altre de més proper que encara ens emociona: l'atemptat a Joan Pau II. El papa Wojtyła va estar entre la vida i la mort i les seves primeres paraules des de la finestra de l'hospital van ser: «Perdono el germà que m'ha ferit.» Temps després el va visitar a la presó per assegurar-li el seu perdó personalment, malgrat que es va emportar un disgust en comprovar que Ali Agca no va manifestar penediment.

Poques vegades la vida ens permet oferir perdó en circumstàncies semblants, però trobarem moltes ocasions menors per a complir l'obra de misericòrdia de perdonar les ofenses.

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

PARAULES DEL PAPA FRANCESC

El pare misericordiós

[...] És important aquest ensenyament de Jesús: la nostra condició de fills de Déu és el fruit de l'amor del cor del Pare; no depèn dels nostres mèrits o de les nostres accions, i llavors ningú no la pot prendre, ni tan sols el diable! Ningú no ens pot prendre aquesta dignitat.

Aquesta paraula de Jesús ens anima a no desesperar-nos mai. Penso en les mares i els pares preocupats quan veuen allunyar-se els fills, seguint camins perillosos. Penso en els rectors i catequistes que a vegades es pregunten si el seu

treball no ha estat inútil. Però penso també en els que són a la presó i els sembla que la seva vida s'ha acabat; en els que han pres decisions equivocades i deixen de mirar el futur; en tots aquells que tenen fam de misericòrdia i de perdó i creuen que no el mereixen... En qualsevol situació de la vida, no puc oblidar que no deixaré mai de ser fill de Déu, de ser fill d'un Pare que m'estima i que espera el meu retorn. Fins i tot en la situació més dolenta de la meua vida, Déu m'espera, Déu em vol abraçar, Déu m'espera.

De la catequesi del papa Francesc de l'11 de maig de 2016

RECURS

Tot sobre el papa Francesc

Recentment s'ha posat en funcionament un web que pot ser d'utilitat. Es tracta d'una pàgina que pretén facilitar la consulta dels principals escrits que ha fet el papa Francesc a partir dels seus fragments més representatius. Potser volem saber què ha dit el Sant Pare sobre els refugiats o sobre la família. Doncs bé, el web [totfrancesc](http://totfrancesc.wordpress.com) permet trobar cites concretes davant l'allau d'informació i declaracions del Pontífex que hi ha a la xarxa. L'objectiu és ajudar a descobrir i entendre el pensament que hi ha darrere una de les figures més carismàtiques del nostre temps.

Aquest web —<https://totfrancesc.wordpress.com>— permet navegar a través d'etiquetes i consultar documents monogràfics com *l'Evangelii gaudium*, *la Laudato Si'* o la darrera exhortació apostòlica *Amoris laetitia*. I, fins i tot, es pot fer servir el cercador per a buscar paraules concretes.

La idea d'aquest recurs *online*, ideat pel periodista Miquel Urmeneta, és anar ampliant el fons de cites a mesura que sorgeixin nous documents.

PUBLICACIÓ

'QUERIDO PAPA FRANCISCO. El Papa responde a las cartas de niños de todo el mundo'

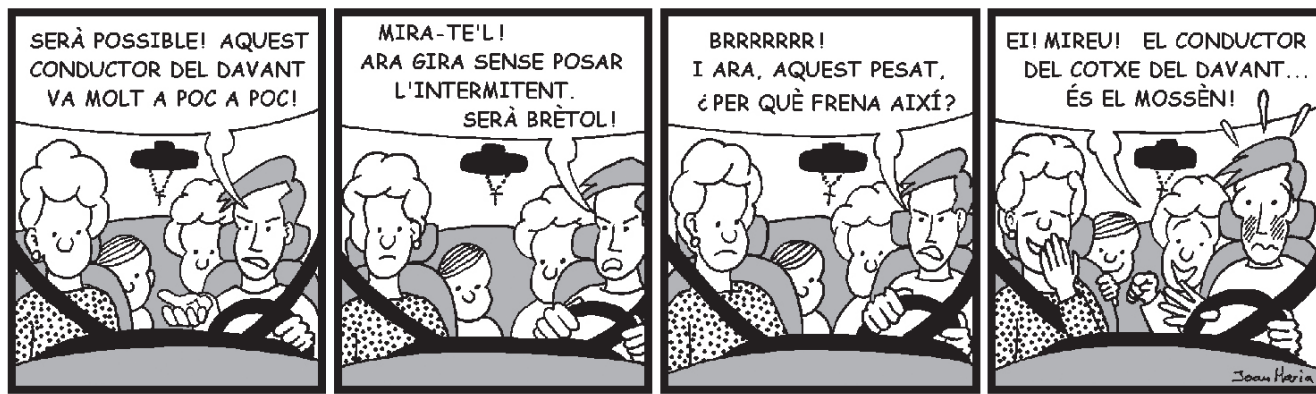
Escrit pel papa Francesc. Ed. Mensajero, 2016. 72 p. PVP: 14,90 €.

«Si poguessis fer una pregunta al papa Francesc, què li preguntaries? Els nens, com els adults, tenen preguntes i inquietuds, però rarament se'ls dona l'oportunitat de manifestar el que els preocupa i de fer les grans preguntes que es

troben en el més profund del seu cor. El papa Francesc els dona aquesta oportunitat i celebra la seva profunda espiritualitat responent directament les preguntes de nens de tot el món. Algunes són divertides, d'altres són serioses. I algunes discretament et trencaran el cor. Però totes vénen de nens que mereixen conèixer i sentir l'amor incondicional de Déu.»

Aquest llibre es pot adquirir a la Llibreria de l'Arquebisbat (c/ de Sant Pau 4, Tarragona)

L'escolanet, per Joan M. Padrell, pvre.

23 d'agost

—**Concert d'orgue a la Parròquia de Sant Pere Apòstol de Torredembarra**, a les 22.00 h. A càrrec de l'organista Josep Maria Mas Bonet. Organitza l'Associació Catalana de l'Orgue.

28 d'agost

—**Baixada de la imatge de la Mare de Déu de la Roca des de l'ermita fins a l'església parroquial** de Sant Miquel Arcàngel de Mont-roig del Camp. A les 19.30 h hi haurà la recepció de la imatge al poble seguidament de la processó fins arribar a l'església, on se celebrarà l'eucaristia. L'acte serà presidit pel Sr. Arquebisbe. La imatge de la Mare de Déu retornarà a l'ermita el dia 8 de setembre.

art

Imatges dels nostres sants. Sant Bartomeu (V)

Sant Bartomeu s'esmenta com un dels dotze apòstols designats per Jesús (Lluc 6,14; Marc 3,18; Mateu 10,3; Fets 1,13). En les seves representacions medievals influeixen molt alguns textos apòcrifs i tradicions, recollides per autors cristians com Eusebi de Cesària, segons les quals Bartomeu hauria predicat a l'Índia. Allí hauria expulsat el dimoni Astaroth de l'interior d'un ídol que es custodiava en un temple. El retaule que pintà el Mestre de Santa Coloma de Queralt cap al 1360, que en origen es trobava a l'antiga capella de Santa Filomena de la Catedral, representa a la taula central sant Bartomeu entre els donants, Dalmau de Queralt i Constança de Pinós. L'apòstol trepitja el dimoni Astaroth, que subjecta amb una cadena.

Sofia Mata de la Cruz,
directora del Museu Diocesà de Tarragona

per a reflexionar

La por

De tant en tant em pregunto per què o de què tenim por avui els catòlics de casa nostra. En honor a la veritat hem de dir que tenir por ve de lluny. ¿Oï que recordeu aquell verset de l'Evangeli de sant Joan que diu: «Els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus»?

La por ve sempre de fora, «per por dels jueus». La por s'apodera de nosaltres quan en el nostre cor hi ha alguna cosa més important que Jesús, el Ressuscitat. Sé que no es pot generalitzar i posar tots els cristians catòlics en el mateix sac. Hi ha testimonis valents que no amaguen la seva fe i el seu amor a l'Església.

La *por dels jueus* que diu l'evangelista avui es pot traduir per la por a què diran. Dissimular i com a catòlic passar de puntetes, o bé fer servir l'argument de la tolerància o confondre voluntàriament la prudència per la por. Potser el més fàcil i menys comprometedor és mirar cap a un altre costat i pensar que un dels dons del Ressuscitat a la seva Església és no tenir por al mal ni als que ens en puguin fer per causa de l'Evangeli!

La vida de cada dia ens dóna alguna oportunitat de ser testimonis de la veritat. Aquí ve a tomb un exemple: el de les quatre religioses de la Caritat (Mare Teresa de Calcuta) assassinades al Iemen (Àsia). Elles, malgrat el perill, van continuar servint els ancians i malalts que tenien sota la seva cura. Vaig llegir una informació en la qual deia que van morir amb el «davantal posat». Això no és una banalitat, vol dir que estaven fent el de cada dia: treballant, i com que en el seu cor el més important era Jesús, no van tenir por. Si haguessin tingut por «de fora» haurien fugit, que d'ocasions segur que en van tenir, però Jesús ocupava els seus cors. Gran exemple per a nosaltres, però això no és una notícia per al món, en el sentit que té la paraula *món* per a l'evangelista sant Joan.

P. Pere Cardona, caputxí (o.f.m.c.)

Litúrgia
de la setmana

Cicle C / Litúrgia de les Hores: Semana I

Diumenge, 21: Diumenge XXI de durant l'any

[Is 66, 18-21; Salm 116, 1-2; He 12,5-7.11-13; Lc 13, 22-30 (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 22: La Mare de Déu, Reina (MO)

[2Te 1,1-5.11b-12; Salm 95, 1-2a.2b-3.4-5; Mt 23,13-22]

Dimarts, 23: [2Te 2, 1-3a.14-17; Salm 95, 10.11-12.13; Mt 23, 23-26] *Santa Rosa de Lima, verge* (ML)

Dimecres, 24: Sant Bartomeu, apòstol (F) [Ap 21, 9b-14;

Salm 144, 10-11.12-13ab.17-18; Jn 1, 45-51 (LE/LH pròpies)]

Dijous, 25: [1C 1,1-9; Salm 144, 2-3. 4-5. 6-7; Mt 24, 42-51] *Sant Lluís de França* (ML), o bé: *Sant Josep de Calassanç, prevere* (ML)

Divendres, 26: Santa Teresa de Jesús Jornet, verge (MO)

[1Coo 1, 17-25; Salm 32, 1-2.4-5.10ab i 11; Mt 25, 1-13]

Dissabte, 27: Santa Mònica (MO) [1Co 1, 26-31; Salm 32,12-13.18-19.20-21; Mt 25, 14-30]

Diumenge, 28: Diumenge XXII de durant l'any

[Sir 3, 19-21.30-31; Salm 67, 4-5ac.6-7ab.10-11; He 12,18-19.22-24a; Lc 14, 1.7-14 (LE/LH pròpies)]

Lectures

Diumenge XXI durant l'any

Lectura del llibre d'Isaïes (66, 18–21)

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsís, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites.»

Salm responsorial [Sl 116 1.2 (R.: Mc 16,15)]

Lloeu el Senyor, tots els pobles,
glorifiqueu-lo totes les nacions.

R. Aneu, anuncieu l'evangeli per tot el món.

El seu amor per nosaltres és immens,
la fidelitat del Senyor durarà sempre. **R.**

Mirada endins Joan Costa Pregonas, pvre.

Lectura de la carta als cristians hebreus (12, 5-7.11-13)

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Esclatada us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.» És per a la nostra correcció, que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament en cullen en pau el fruit d'una vida honorada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (13, 22-30)

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran.» Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: «Senyor obriu-nos.» Ell us respondrà: «No sé d'on sou.» Llavors començareu a dir-li: «Menjàvem i bevíem amb vós i ensenyàveu pels nostres carrers.» Ell us respondrà: «No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal.» Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud i s'asseuran a taula en el regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»

Jesús fa camí cap a Jerusalem

Jesús fa via cap a Jerusalem a complir la voluntat del Pare. Té pressa per anunciar la Bona Nova. La gent li fa preguntes.

«Senyor, són pocs els qui se salven?» La resposta no és ni SÍ ni NO. Fa un advertiment. Cal entrar per la porta estreta, que també se'ns pot tancar. Conèixer Jesús comporta un compromís d'estil de vida, d'autenticitat, de sinceritat, de desprendiment i de responsabilitat. Si no se l'ha conegut, no serà tan exigent, però si coneixent-lo hem estat desiduosos, pot ser exigent.

Qui se salvarà és un misteri. Em remeto al text de Pau a 1Co 15,24 «Llavors arribarà la fi [...]. [Crist] posarà el Regne en mans de Déu, el Pare.» I a 15,28: «Així Déu serà tot en tots.» Tots deu voler dir TOTS, no? Em costa molt pensar que el Pare de Jesús es deixi perdre algun fill.

